

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/400/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114204198
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114204198.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Slovenský rybársky zväz, Mestská organizácia Trenčín, so sídlom v Trenčíne, Legionárska 88, IČO: 34 057 064, právne zastúpený JUDr. Jindřichom Stoszekom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Černyševského 26 proti odporcom 1/ P. V., bytom E. J. XXX, 2/ N. N., bytom P., G. J. XXXX/XX, 3/ I. S., bytom P. - J., J. XXXX/XX, 4/ W. S., bytom D. XX, o návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 04. apríla 2014, č.k. 16C/33/2014-34, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcom 1/ - 4/ povinnosť umožniť jemu a jeho členom vstup na pozemok parc.č. 898/2 o výmere 2005 m², ktorý je zapísaný na LV č. 4454 k.ú. P. J. a to v miere nevyhnutnej na výkon práv a povinností rybárskeho práva.

Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 2 O.s.p., § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p., kedy zmyslom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov, pričom má byť poskytnutá ochrana tak tomu, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada, tak v rámci ústavných pravidiel i tomu, voči komu opatrenie smeruje. Okrem toho predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia musí byť okrem osvedčenia nároku, ktorému má byť poskytnutá dočasná ochrana aj osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy znamená, že oprávnený musí tvrdiť a osvedčiť, že povinný koná tak, že nárok oprávneného, ktorému sa má predbežným opatrením poskytnúť ochrana objektívne a bezprostredne hrozí konkrétna ujma. Z listinných dôkazov bolo zistené, že navrhovateľovi bolo rozhodnutím Ministerstva životného prostredia pridelené rybárske právo v revíri 2-3771-1-1 E. L. v P. J.. Pod hladinou tejto vodnej plochy sa nachádza pozemok parcela 900/2, ktorý je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa. Pobrežnými pozemkami okrem nich aj parcela 900/22 patriaca navrhovateľovi a parcela č. 898/2 v podielovom spoluvlastníctve odporcovi 1/ - 4/. Tieto pozemky spolu priamo susedia. Okrem týchto pozemkov tvorí pobrežie revíru ďalších sedem pozemkov. Pobrežné pozemky účastníkov v súčasnosti na hranici delí plot a uzamknutá bránka. Zo sťažností členov navrhovateľa vyplynulo, že odporca 3/ ich vyháňa z pozemku parcely 898/2 a neumožňuje im z neho loviť. Zo sťažnosti zo dňa 09.08.2012 vyplynulo, že k tomu došlo za situácie, keď rybári lovili na predmetnom pozemku celú noc a plánovali lovením v tomto revíri stráviť predĺžený víkend. Tiež bolo konštatované v druhom prípade, že odporca 3/ odopiera rybárom prístup na lovné miesta a núti ich premiestňovať osobné automobily. Bolo preukázané, že navrhovateľ má rybárske právo k vodnému revíru štrkovisko L., ku ktorému je prístup aj z pozemku odporcov 1/ - 4/. Z tohto dôvodu je navrhovateľ podľa ust. § 5 ods. 1 zák.č. 139/2002 Z.z. oprávnený v nevyhnutnej miere vstupovať na tento pozemok a vlastník alebo nájomca je povinný takýto vstup trpieť. Navrhovateľ osvedčil svoje právo, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd ale v tejto súvislosti poukazuje na to, že zo zisteného skutkového stavu bolo zistené, že navrhovateľovi bolo

bránené len vo výkone jedného čiastkového práva a to práva výlovu rýb, ktorý realizovali jeho jednotliví členovia. Je minimálne sporné, či výkon tohto práva jednotlivými členmi navrhovateľa tak, že títo trávili pri love rýb na pozemku odporcu celú noc, pričom sa tak chceli zdržať na mieste aj celý víkend a niektorí tam aj parkovali svoje automobily je výkonom ich práva na pobrežnom pozemku v nevyhnutnej miere a či navrhovateľ svoje oprávnenie využíva v súlade a v rozsahu stanovenom zákonom. V nadväznosti na uvedené mal súd za to, že osvedčenému právu, ktoré je vykonávané pravdepodobne v rozsahu presahujúcom rámec zákona, nemožno poskytnúť ochranu nariadením predbežného opatrenia.

Súčasne súd konštatuje, že predbežné opatrenie je možné nariadiť len v prípade, že je osvedčené aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Navrhovateľ na výzvu súdu uviedol len všeobecne, že je ohrozený výkon jeho jednotlivých práv a povinností vyplývajúcich z jeho postavenia užívateľa vodného revíru. Neuvedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by takýto záver odôvodňovali. Žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo práve prístup na tento konkrétny pozemok, ktorý je vo vlastníctve odporcov, je pre výkon jeho povinností taký dôležitý, že mu bez neho hrozí bezprostredná ujma, ani to, v čom presne by takáto ujma spočívala. Uvedené nie je zrejme najmä za situácie, keď ide iba o jeden z deviatich pobrežných pozemkov. Samotný navrhovateľ je taktiež vlastníkom jedného z týchto pozemkov a jeho pozemok má najdlhšiu hranicu s vodnou plochou, ktorá má status rybárskeho revíru. Uvedená skutočnosť (existencia vlastníckeho práva k pobrežnému pozemku) bola aj jedným z predpokladov pre udelenie rybárskeho práva navrhovateľovi správnym orgánom. Súd má za to, že najmä uvedený pobrežný pozemok má slúžiť k realizácii práv a povinností užívateľa revíru v zmysle zákona č. 139/2002 Z.z.. Ostatné pobrežné pozemky môže navrhovateľ užívať len v nevyhnutnej miere, po nevyhnutnú dobu v nevyhnutnom rozsahu. Súd tiež poukazuje na to, že incidenty, ktoré súdu navrhovateľ preukazoval predloženými sťažnosťami sa z časového hľadiska udiali pred takmer 2 a pol rokom a pred 4 mesiacmi. A z tohto pohľadu nie je možné uvažovať o bezprostrednom nebezpečenstve, ktoré si vyžadovalo dočasnú úpravu pomerov medzi účastníkmi. Preto súd návrh zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a nariadil predbežné opatrenie v zmysle návrhu. Poukázal na tú skutočnosť, že preukázal existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, pričom z obsahu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyplýva, že vodná nádrž, na ktorom sa nachádza tento pozemok je vlastníctvom navrhovateľa a bol mu pridelený výkon rybárskeho práva. Tento výkon je spojením nielen s právami loviť ryby, ale s celým radom povinností, na ktoré navrhovateľ v návrhu a jeho doplnení poukazoval v spojení so zákonom o rybárstve. Vo vodnej nádrži sa nachádzajú ryby a odporcovia ako vlastníci pobrežného pozemku znemožňujú navrhovateľovi výkon rybárskeho práva a povinnosti uložený im Zákonom o rybárstve, pretože znemožňujú naň vstup rybárskej stráže, ktorá kontroluje osoby a ich činnosť na pobreží. Poukázal na nesprávny záver súdu prvého stupňa, že k osvedčeniu existencie bezprostredne hroziacej ujmy nemožno považovať ujmu samotnú. Tiež záver súdu, že by mal k realizácii práv a povinností používať hlavne pobrežný pozemok, ktorého je vlastníkom, je v rozpore s ustanovením citovaného zákona ako aj v rozpore s fyzikálnymi a biologickými zákonmi. V prípade znečistenia vody a pri zisťovaní príčiny nemôžu odobrať vzorky iba z pozemku patriaceho navrhovateľovi. Rovnako je nesprávny záver súdu prvého stupňa, že treba diferencovať pobrežné pozemky podľa úvahy, prečo ujma hrozí z tohto brehu a z iného nie. Zákon o rybárstve nediferencuje pobrežné pozemky podľa dôležitosti, ani ich nepopisuje a nekomentuje. Pobrežný pozemok má rovnaký charakter a význam a navrhovateľ nie je povinný preukazovať akým spôsobom vykonáva rybárska stráž kontroly, kde a podobne. Čo sa týka námietky súdu prvého stupňa, že incidenty, ktoré navrhovateľ preukazoval sťažnosťami sa udiali pred 2 a pol rokom a tiež pred 4 mesiacmi, je treba uviesť, že v niektorých prípadoch musela zasahovať na podnet navrhovateľa štátna polícia a vec riešila operatívne na mieste ad hoc. Jeden z členov navrhovateľa bol za svoje postoje a marenie plnenia povinností pre navrhovateľa z rybárskeho zákona vylúčený. Treba uviesť, že prebiehala komunikácia medzi navrhovateľom a vlastníkami pobrežných pozemkov. V tomto konkrétnom prípade ide o stav, ktorý vylučuje riešiť problémy mediáciou, pretože na Ministerstvo životného prostredia SR bol doručený podnet na odobratie výkonu rybárskeho práva navrhovateľovi v dôsledku čoho prebehla kontrolná činnosť z ministerstva, ktorej predmetom je aj otázka výkonu povinností rybárskej stráže a prístupu na pobrežné pozemky.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Tak ako správne konštatoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, predbežné opatrenie vydané v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je prípustné a opodstatnené vždy vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že právne vzťahy medzi účastníkmi vyžadujú dočasnú úpravu. Táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a zároveň sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi (účastník nie je obmedzený spôsobom neprimeraným povahe veci).

Faktom je tak ako správne konštatoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, že navrhovateľ v zásade osvedčil svoje právo, ktorému sa má poskytnúť ochrana na tom skutkovom základe, že navrhovateľ má pridelené rybárske právo v revíri 2-3771-1-1 E. L. v Trenčianskych J., kedy jeden z týchto pozemkov je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa a ďalší z pozemkov, ktorý je predmetom tohto sporu je v podielovom spoluvlastníctve odporcov 1/ - 4/. Rovnako z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že pozemky spolu priamo súvisia a okrem týchto pozemkov tvorí pobrežie revíru ďalších sedem pozemkov. Pobrežné pozemky účastníkov v súčasnosti na hranici delí plot a uzamknutá brána.

Navrhovateľ potrebu okamžitej dočasnej úpravy pomerov odôvodňoval tou skutočnosťou, že odporca 3/ vyháňa členov navrhovateľa z pozemku, znemožňuje im z neho loviť s tým, že zo sťažnosti zo dňa 09.08.2012 bolo zistené, že rybári lovili na predmetnom pozemku celú noc. Plánovali stráviť predĺžený víkend na pozemku a v druhom prípade bolo konštatované, že odporca 3/ odopiera rybárom prístup na vodné miesta a núti ich premiestňovať osobné automobily.

Faktom je, že zák.č. 139/2002 Z.z. o rybárstve v znení neskorších predpisov v ust. § 2 ods. 1 upravuje, že rybárstvo je súhrnom činností zameraných na zachovanie, zveľaďovanie, ochranu genofondu rýb a optimálne využívanie produkcie ichtiofauny ako prírodného bohatstva Slovenskej republiky.

Z ust. § 3 ods. 1 cit. zákona je zrejmé, že rybársky revír je ministerstvom určená a hranicami vymedzená vodná plocha.

Z ust. § 4 ods. 1 cit. zákona ďalej vyplýva, že rybárske právo je oprávnenie chrániť, chovať a loviť ryby vo vodách určených ako rybárske revíry a ulovené ryby si privlastňovať ako aj oprávnenie užívať na to v nevyhnutnej miere pobrežné pozemky.

Z ust. § 5 ods. 1 cit. zákona ďalej vyplýva, že užívateľ má právo vstupovať na pobrežné pozemky. Vlastník alebo nájomca pobrežného pozemku je povinný strpieť vstup na tieto pozemky v nevyhnutnej miere, okrem pozemkov, na ktoré je vstup zakázaný podľa osobitných predpisov.

Tak ako správne konštatoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa v celom rozsahu s týmto konštatovaním stotožňuje, predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia musí byť okrem osvedčenia nároku, ktorému má byť poskytnutá dočasná ochrana aj osvedčenie nebezpečenstva hroziacej ujmy. Navrhovateľ nebezpečenstvo hroziacej ujmy odôvodňoval tou skutočnosťou, že členom navrhovateľa je znemožňované loviť ryby z pozemku vlastnícky patriacemu odporcom 1/ - 4/, kedy odporca 3/ ich z pozemku vyháňa.

Tak ako správne konštatoval súd prvého stupňa a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, vstup na takýto pozemok charakterizuje tá skutočnosť v zmysle vyššie citovaných

ustanovení zákona síce platí, že oprávnění členovia navrhovateľa môžu vstupovať na pozemky vlastnícky patriace odporcom 1/ až 4/, avšak len v nevyhnutnej miere. Ťažko tu možno konštatovať, či sa jedná o mieru nevyhnutnú, pokiaľ jednotliví členovia navrhovateľa si sťažujú, že nie je možné parkovať autami na pozemkoch vlastnícky patriacim odporcom 1/ - 4/, prípadne, že sa na danom pozemku chceli zdržať celý víkend.

Rovnako z obsahu spisu je zrejmé, že súd prvého stupňa vyzval navrhovateľa, aby dosvedčil existenciu bezprostredne hroziacej ujmy, na čo reagoval navrhovateľ tým spôsobom, že zaslal súdu všeobecné znenie zákona tak, ako boli vyššie citované. Ťažko potom povedať, že v tomto smere sa jedná o upresnenie návrhu a osvedčenie bezprostredne hroziacej ujmy, pretože navrhovateľ v návrhu a ani v doplnenom návrhu netvrdil, že by odporcovia 1/ - 4/, prípadne odporca 3/ zamedzoval navrhovateľovi v jeho oprávnení chrániť, chovať ryby tak, ako tvrdil vo svojom odvolaní navrhovateľ.

Okrem toho i z hľadiska časového, pokiaľ navrhovateľ argumentuje sťažnosťou jeho členov spred 2 a pol roka, ťažko tu hovoriť z hľadiska časových súvislostí o bezprostredne hroziacej ujme.

Odvolací súd v tomto prípade zdôrazňuje, že zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní pri nariadení predbežného opatrenia vykonávať dokazovanie. Vyplýva z toho, že rozhodujúce skutočnosti je povinný súdu preukázať, prípadne osvedčiť navrhovateľ. Ak tak neurobí ani na výzvy, nemožno návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť. K nariadeniu predbežného opatrenia potom súd pristúpi, ak má preukázané alebo aspoň osvedčené všetky rozhodujúce skutočnosti.

Preto v konečnom dôsledku krajský súd ako súd odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.